

پس ماه سَر آورد و این هشت ماهه راه طعام هر یک
 لقمه کُرد و فرو بُرد پس ماهی با سلیمان دیگر طعام ده
 سلیمان علیه السلام تحیر شد و گفت ای ماهی من این
 طعام از بهر خلاق جمع کرده بودم تو بیک لقمه فرو
 بردی و دیگر طعام میخواهی پس ماهی گفت یا سلیمان بندگان
 روزی من هر روز سه لقمه خیز است که من میرسد
 و امروز گرسنه ماندم چون طعام نذاری خلق جرد
 خواندی پس سلیمان علیه السلام از سخن ماهی پشیمان
 و پشیمان شد و چون بهوش باز آمد گفت یارب
 توبه کردم روزی ده خلاق تویی و تو توانی در آن
 و تو توانی در روز و شب و خیز کوبند که این آن
 ماهیست که در زیر پستوی است و خدای تعالی امروز
 زین از پستوی برداشته بود و معلق باز داشته بود
 پس بداند که این از بهر آن تعجب بود در پادشاهی خویش
 و خدای تعالی بوی نمود تا بداند که پادشاه همه پادشاهان است

بسیر میشود

و خدای

و خدای تعالی تواند روزی دادن بجه خلقان پس چون آن ماهی
 میمانا ترا نیست کرد و او را چیزی نماند پس گفت تویی پروردگار
 آسمان و زمین و من مکتوب بنده ام و از جمله عاجزانم و تو
 خداوندی و چون به بندگی خویش مفر آمد بعد از آن
 پادشاهی داد و الله اعلم

مورچکان یا سلیمان علیه السلام قوله

صی اذا اتوا علی وارد الفل قالت لعله یا ایها الفل اخطوا
 مساکنکم لا یحطون بکم سلیمان و صی و الیه تا الله سبحان
 سلیمان را نمود که مملکت داشت حکومت بود تا علم خویش بنزد
 انگاه بدان مورچه مبتلا کرد و انجان بود که روزی سلیمان
 بجای میرفت با سپاه خویش بر تخت نشسته و تختش را
 باد میبرد و بزیر تختش سیاه میرفتل بسایه تخت که
 الله سبحانه و تعالی ویران مملکت داده بود تا بجای رسید
 که انجا مورچکان بودند و میان ایشان مورچه بود که
 پادشاه ایشان بود و نام وی عوجا بود چون دید که سلیمان